

torerne, at træffe de nødvendige Foranstaltninger, og da der for Tiden ikke er Spørgsmaal om at ændre danske Regler om Formuefællesskab mellem Ægtefæller, »holder man det for ubetænkeligt at lade disse Regler finde Anvendelse i Sønderjylland, ikke alene paa de efter 1. Juli stiftede Ægteskaber, men fra 1. Oktober 1922 ogsaa paa allerede bestaaende Ægteskaber.«

Endvidere træder efter Lovens § 5 Dansk Rets Regler om Hensiddende i uskiftet Bo i Stedet for de hidtil gældende Regler om fortsat Formuefællesskab. — Forslaget fastsatte dog kun: for saa vidt den først afdøde af Ægtefællerne var død efter 1. Juli 1922. — Lovens § 6 fastsætter: Er der af Ægtefæller, hvis Formueforhold berøres af nærværende Lovs § 3, 2. Stykke, og som efterlader sig Livsarvinger, før 1. Oktober 1922 ved en testamentarisk Disposition tillagt den længstlevende Arveret til eller Raadighed over den førstafdødes Bo, vil en saadan Bestemmelse være at anse som hjemlende den efterlevende Ægtefælle Ret til at hensidde i uskiftet Bo..

Om Bestemmelsen, der, efter hvad der oplyses i Betænkningen, er indsat for at imødekomme et særlig stærkt fremsat Ønske fra sønderjydske Side, udtales det: »Efter at dansk Arveret i sin Helhed er indført i Sønderjylland fra 1. Januar 1922, er der opstaaet en vis Retsusikkerhed med Hensyn til den materielle Gyldighed af saadanne — som oftest gensidige — Testamenter, hvor Arveladeren har indsat den efterlevende Ægtefælle som Universalarving eller paa anden Maade har givet den længstlevende Raadighed for Livstid over sit Bo.« Da endvidere Ordningen er en Særordning for Sønderjyllands Vedkommende, er Tidspunktet for Oprettelse af de her omtalte testamentariske Dispositioner begrænset til den Dag, da dansk Formueordning mellem Ægtefæller normalt indtræder ifølge § 3, nemlig den 1. Oktober 1922.

Til Bestemmelsen føjedes i Folketinget ifølge Ændringsforslag, stillet af Ministeren, følgende: Hvor Regelen i 1ste Stykke ikke finder Anvendelse, kan Finansministeren, saafremt den førstafdøde Ægtefælle har efterladt sig Livsarvinger, og for saa vidt den efterlevende Ægtefælle i Henhold til testamentarisk Disposition faar Raadigheden over eller Indtægtsnydelsen af den førstafdødes Bo, tillade, at Arveafgiften af den Del af samme, der ikke var villiesbestemt Særeje, berigtiges i Overensstemmelse med de Regler, som gælder ved Hensiddende i uskiftet Bo, eller at Afgiften først berigtiges, naar Deling faktisk finder Sted.